

آیا مشکل پرسپولیس با تغییر سرمربی حل می شود؟

مربی و تحلیل گر فوتبال ایران ی گفت: ببینید، در خصوص پرسپولیس، مشکل اصلی که این تیم با آن مواجه است، به ساختار تیمی و استراکچر تیم مربوط می شود

به گزارش سایت خبری پرسون، جلال چراغپور مربی و تحلیل گر فوتبال ایران یکی از چهره هایی است که همیشه وضعیت یک تیم را موشکافانه مورد بررسی قرار دهد و با توجه به شرایط و وضعیت این روزهای پرسپولیس بی شک حرف های شنیدنی خواهد داشت. گفتگوی خبرورزشی با جلال چراغپور را با هم می خوانیم:

این روزها وضعیت پرسپولیس در محافل فوتبال بحث برانگیز شده نظرات مختلفی در مورد شرایط این تیم وجود دارد.

ببینید، در خصوص پرسپولیس، مشکل اصلی که این تیم با آن مواجه است، به ساختار تیمی و استراکچر تیم مربوط می شود. پرسپولیس در حال حاضر یک مشکل اساسی در ساختار تیمی خودش دارد. ممکن است تیمی مثل پرسپولیس بازیکنان خوب، مربی با تجربه و طرفداران زیاد داشته باشد، اما اگر ساختار تیمی درست نباشد، این تلاش ها به نتیجه نخواهد رسید. واضح تر بگویم؟

بله حتما!

یعنی باید برای هر پست بازیکنی با توانایی های خاص خودش داشته باشد تا تیم در هر لحظه قادر به انجام برنامه های تاکتیکی باشد. در غیر این صورت ممکن است مقابل یک تیم یک نیمه خوب باشد و نیمه بعدی بد. به معنای دیگر نتایج پرسپولیس مقطعی است و در هر بازی ممکن است شرایط عوض شود. این گونه می شود که تیم های مساوی و حتی ضعیف تر از پرسپولیس هم باشند، می توانند از این ضعف بهره ببرند.

منظورتان از ساختار معیوب در پرسپولیس چیست؟

ببینید؛ وقتی که از استراکچر تیمی یا Structure Team حرف می زنیم یعنی تیم اشکال ساختاری دارد. وقتی تیمی بسته می شود باید به محور ساختاری این تیم دقت کرد. یعنی از دروازه بان خطی کشیده می شود تا سانترفورواردر. به معنای دیگر این ساختار مرکزی همان شاسی و محور اساسی تیم است. یعنی یک دروازه بان جلوتر می اییم می شود دو مدافع میانی، جلوتر می رویم می شود یک هافبک وسط و در نهایت یک سانترفورواردر. یعنی ۱-۲ البته بدون دروازه بان که هیچوقت در سیستم ها لحاظ نمی شود و مجزا به آن نگاه می میکنیم. این ۱-۲ پرسپولیس ایراد پیدا کرده است. حالا شما به من بگویید این این ۱-۲ پرسپولیس چه کسانی هستند؟

گندوز، کنعانی و گولسیانی، ریگی و علیپور.

خب دقیقا حرف من همین است. هر سه خط پرسپولیس معیوب است. در دفاع، هافبک و خط حمله پرسپولیس عیب دارد. ما این روزها میبینیم که در خط هافبک پرسپولیس دو نفر بازی می کنند تا وظیفه یک نفر را انجام دهند. یعنی ریگی و خدابنده لو. همین شرایط باعث می شود تا پرسپولیس نتواند به خوبی خلق موقعیت کند و آن یک نفر جلو یعنی علیپور یا هر مهاجم دیگری اصلا موقعیت نداشته باشد برای گلزنی. ضمن این که نه علیپور آن مهاجم قبل از ترانسفر است نه بقیه مهاجمان پرسپولیس شرایط آرمانی دارند. مشکل اصلی پرسپولیس این است که از دو نفر برای پست هایی که باید یک نفر پر کند، استفاده می کند. دو نفر در یک پست بازی می کنند، بدون اینکه هرکدام به طور کامل وظیفه خود را انجام دهند.

خدابنده لو و ریگی؟

دقیقا. در پرسپولیس، مسعود ریگی و خدابنده لو هر دو به نوعی وظایف یک هافبک دفاعی را انجام می دهند، اما هیچ کدام به طور کامل قادر به انجام این نقش نیستند. در حقیقت، این دو نفر به جای اینکه به طور تخصصی در پست های خودشان بازی کنند، عملاً در حال انجام وظایف یکدیگر هستند. مسعود ریگی به عنوان یک هافبک دفاعی می تواند توپ را از خط دفاعی بگیرد و به خط حمله منتقل کند، اما خدابنده لو و سروش رفیعی هم بیشتر به عنوان یک هافبک خلاق و بازی ساز شناخته می شوند و وظیفه شان ایجاد فرصت های گل زنی است. این که هرکدام از این بازیکنان بخواهند نقش دیگری را ایفا کنند باعث افت کیفیت تیمی می شود. این شرایط باعث می شود که در حمله و دفاع، تیم نتواند به خوبی توپ ها را از خط میانه به جلو منتقل کند و در عین حال در بازی سازی هم با مشکل روبه رو شود. تمام این مسائل دست به دست هم می دهد تا پرسپولیس در معماری بیلدینگ یا همان معماری تیمی خود دچار مشکل شود.

اما همین نفرات فصل قبل و در چند فصل اخیر عملکرد خوبی داشته اند؟

سن معماری پرسپولیس سال به سال بیشتر می شود، به همین خاطر نمی توان بین فصل قبل و این فصل مقایسه کرد. در هر تیمی همین طور است.

تیم ملی ایران در این مقطع نوع بازی که انجام می دهد قطعاً با بازی که قرار است در جام جهانی ارائه دهد متفاوت است چون بازیکنانش یک سال و نیم بزرگتر شده اند. برای مثال ممکن است سردار آزمون یک سال و نیم دیگر اصلاً شرایط امروز را نداشته باشد و همین طور بقیه بازیکنان. دقیقاً در مورد پرسپولیس هم اوضاع به همین شکل است. برای همین مسعود ریگی مثل سال قبل نیست. یا علی علیپور زمین تا آسمان با مهاجمی که ایران را ترک کرد و به پرتغال رفت متفاوت است. با همین معیار حسین کنعانی زادگان هم حسین کنعانی زادگان دو سال پیش نیست و در حال حاضر گولسیانی در مرکز خط دفاعی جور همه صحنه ها رو می کشد. در بقیه پست ها هم هر بازیکن پیرتر شده اند. پس این قیاس درست نیست.

در آخرین پست اینستاگرامی باشگاه پرسپولیس بیش از ۴۰ هزار نفر خواهان اخراج گاریدو شده اند، نظر شما چیست. برای پرسپولیس در این مقطع زمانی تغییر سرمربی چقدر موثر است؟

اگر ۱۰۰ هزار نفر هم خواهان تغییر سرمربی باشند، تغییر سرمربی در این مقطع ممکن است تاثیر کوتاهمدتی داشته باشد، اما در بلندمدت، مشکل اصلی همچنان باقی خواهد ماند. اگر ساختار تیمی اصلاح نشود، حتی اگر مربی عوض شود، تیم به مشکل خواهد خورد. من معتقدم که در حال حاضر پرسپولیس نیاز به یک بازنگری اساسی در ساختار تیمی خود دارد و این تغییرات باید در نحوه چینش بازیکنان و وظایف آنها در زمین انجام شود. تیم به یک هافبک دفاعی حرفه‌ای نیاز دارد که بتواند توپ‌ها را از خط دفاعی جمع کند و بازی را با کنترل بیشتر شروع کند، همین طور این تیم به یک هافبک خلاق نیاز دارد که در خط میانه بازی را سازماندهی کند

یعنی ساختار تیمی به قدری آسیب دیده که صرف تغییر سرمربی مشکل را حل نمی‌کند؟

دقیقاً. تغییرات باید در ساختار تیم اعمال شود. مثلاً پرسپولیس به یک هافبک دفاعی قوی نیاز دارد که بتواند بازی را کنترل کند و توپ‌ها را به فوروارد ها برساند. همچنین، تیم نیاز به یک هافبک خلاق دارد که بتواند پاس‌های نفوذی بدهد و بازی را سازماندهی کند. در غیر این صورت، حتی اگر مربی هم تغییر کند، چون ساختار تیم اصلاح نشده است، نتیجه‌ی طولانی‌مدتی حاصل نخواهد شد.

آیا در این شرایط بازیکنی چون محمد خدابخندهلو می‌تواند در خط میانی تغییر ایجاد کند؟

بله. البته که خدابخندهلو می‌تواند در این نقش‌ها مفید باشد، اما در حال حاضر او هنوز در مراحل اولیه ورود به تیم است و نیاز به زمان دارد تا بتواند به عملکرد مطلوب برسد. از سوی دیگر حضور خدابخنده لو در پست هافبک دفاعی برای او حیثیت است. پست شیش قدری آنتی گیم است. در صورتی که پرسپولیس یک گیم‌ر می‌خواهد. ضمن این که او شوتزن قهاری است و هرچه به دروازه نزدیک تر شود می‌تواند مثرمتر تر باشد. در عین حال، اگر ترکیب بازیکنان به درستی تغییر کند و بازیکنان در پست‌های تخصصی خود بازی کنند، می‌توان امیدوار بود که تیم به عملکرد بهتری برسد. من فکر می‌کنم که این زمان برای معرفی بازیکنانی مانند خدابخندهلو مهم است، چون چنین بازیکنانی می‌توانند تأثیرات مثبتی داشته باشند، اما اگر تیم نتواند خود را از نظر ساختاری سازماندهی کند، حتی این تغییرات کوتاهمدت هم ممکن است بی‌اثر باشد.

پس معتقدید پرسپولیس نیاز به تقویت دارد تا تغییر!

قطعاً. پرسپولیس باید با جذب بازیکنانی مناسب ساختار خود را قدرتمند کند. برای درمان مقطعی هم فکر میکنم باید تا نیم فصل تغییر آرایش تیمی بدهند. مثلاً به نظر من پرسپولیس برای امنیت بیشتر با سه مهاجم زنجیره ای بازی کند و به جای چهار مدافع خطی از

سه دفاع زنجیره ای بهره ببرد. شما این پیشنهاد را بنویسید شاید نزدیکان گاریدو بخوانند و کمک حال شود. شاید افشین پیروانی که در بانک تجارت با من کار کرده و تفکراتم را می‌شناسد متوجه منظور من شود.

به نظر شما در این شرایط کمیته فنی می‌تواند به پیشبرد فنی پرسپولیس کمک کرده و از نظر فنی به گاریدو کمک کند یا بیشتر حاشیه ایجاد خواهد کرد.

کمیته فنی باید به درستی وظایف خود را انجام دهد و به مدیریت تیم کمک کند. اگر این کمیته فقط به ارزیابی عملکرد بازیکنان و سرمربی محدود باشد، تأثیر چندانی نخواهد داشت. کمیته فنی باید در زمینه تحلیل استراتژیک و ساختار تیمی نیز نقش داشته باشد. به طور مثال، اگر در تیم کمبود پست‌های خاصی مانند هافبک دفاعی وجود دارد، کمیته فنی باید این مسائل را شناسایی و به مدیریت باشگاه اطلاع دهد. علاوه بر این، کمیته فنی باید بر روی انتخاب بازیکنان و درک نیازهای تیم به دقت کار کند. این تنها زمانی ممکن است که کمیته فنی ترکیبی از کارشناسان فنی، بازیکنان سابق و مربیان با تجربه را در خود داشته باشد تا بتواند تصمیمات بهتری اتخاذ کند.